

Dušan Winkler,

absolvent učebního oboru Strojní mechanik a maturitního oboru Strojírenství

Kariérní růst:

Vedoucí pro oblast vstřikování plastů ve společnosti Hella Autotechnik Nova s.r.o.

Vedení útvaru pro vývoj, výrobu a údržbu vstřikovacích nástrojů, podpora vývoje při konstrukci komponentů pro produkty osvětlení vozů (světlomety, zadní svítlny)

1. Kde jste získal první profesní vzdělání a co Vás k této volbě vedlo?

V posledním ročníku základní školy v roce 1983 jsem stál jako každý mladý člověk před jedním ze zásadních rozhodnutí v životě a sice „ čím chci být“ co bych chtěl v životě dělat. Já sám jsem pevně rozhodnutý nebyl, nabízelo se jít na gymnázium nebo se vydat podobnou cestou jako moji rodiče a být „strojař“, a to se nakonec stalo i realitou, a já nastoupil na Střední integrovanou školu zde v Mohelnici (dnes SŠTZ Mohelnice). Po absolvování učebního oboru a následně i nádstavbového studia jsem v roce 1988 tuto školu opustil s výučním listem a maturitním vysvědčením v kapse a vydal se na cestu strojařiny, po které kráčí dodnes.

2. Co bylo Vaším cílem a stále je v rámci profesního růstu?

Po celou dobu mého profesní kariéry, se snažím se něco nového naučit, ale také zariskovat a vyzkoušet nová nevyzkoušená technická řešení, takovou malou satisfakcí pro mě je , že dvě z takovýchto řešení, jsou dnes celosvětově patentovány. Je naprosto fascinující jaké jsou možnosti dnešních moderních technologií, od počítačové konstrukce , simulací , výpočtů až po realizaci výrobků jako např, CNC obrábění , 3D tisky , robotizace – toto všechno jsou oblasti strojařiny, se kterými se potkávám a které se online stále učím a budu učit až do konce profesní kariéry a co je nutné říct, že mě to stále baví.

3. Jak by měl dnes uvažovat mladý člověk na počátku své profesní dráhy? Co ti říká upotřebitelnost na trhu práce?

Toto je samozřejmě těžká otázka, záleží zde na mnoho vedlejších faktorech. Začnu tou upotřebitelností na trhu práce, která souvisí s mojí pozicí ve firmě a téměř 30 letou praxí v průmyslu. Je zcela jednoznačné, že ČR je jednou z nejprůmyslovějších zemí na světě, to znamená, potřebujeme pro chod průmyslu ty „správně kvalifikované“ lidi ve všech průmyslových oblastech. Jsem přesvědčen, že se to do budoucna nijak nezmění a budeme z průmyslu žít i nadále a proto si myslím, že při rozhodování mladých lidí, co by chtěli dělat, by toto mělo hrát významnou roli. Sám to prožívám v naší společnosti, sehnat dobrého

mladého nástrojaře je téměř nadlidský úkol, stejně tak je to i s elektroniky. Pro mladého člověka bych měl takový vzkaz, obory jako např. mechanik, seřizovač, nástrojař, elektronik, programátor CNC strojů, to bude potřeba v ČR pořád, najít práci by neměl být problém, – naučte se jazyk NJ nebo AJ, vyražte na zkušenou do jiných zemí, dálkově si dodělejte minimálně střední technickou školu pokud to půjde tak i VŠ a o budoucnost nemějte strach, já sám jsem toho příkladem, já šel stejnou cestou.

4. Doporučil bys Střední školu technickou a zemědělskou (dříve SOUE a ISŠT a SŠT) svým přátelům či žákům 9 tříd ?

Rozhodně, já jsem sice ještě ze „staré školy“, již to více jak 30 roků co jsem „Mohelnickou integrovku“ opustil, nicméně byl to ten základ do mé profese, který jsem od této školy dostal a s odstupem času musím říct, že jsem se tehdy rozhodl správně. Pokud samozřejmě někdo chce být lékařem, právníkem nebo přírodovědcem, tak nemá smysl uvažovat o technickém oboru na této škole, pokud ovšem má žák deváté třídy nějaký vztah (koníček) ke strojařině, k „elektrice“, tak bych tuto školu za sebe vřele doporučil.